

СРБски, а не СРПски *

Даље реч Срб, Србин, Сирб, Сирбин, Сарб и Сурб и т. д. није ништа друго осим брат, род, народ од једног и истог рода и племена: слободан, независан човек, господарин, или човекзанимајући се у сопственом свом рођеном народу Серба, Сјабра, Семберија, Сербација, Сарба, Серса и т. д. државним пословима. Једном речју Србин, као што смо рекли, означава човека: најслободнијег, паметнијег, одабранијег, храбријег, праведнијег и т. д. Тако свим тим именима Срб, Србин, са разним произношењима, означавало је се, не само народ од једног и истог корена, рода и порода; него и народ који је био на високом ступњу изражања и који је живио, и живи, државним животом, у ком су обухваћени сви појави народног, државног живота. Ето какав значај садржи у себи име Србин и т. д. којим се зваху некада сви народи славенски. Да Срб означава, и слободу и да се овим именом само онај зове из Србског народа, који је слободан, то сваки Србин зна. (Милош С. МИЛОЈЕВИЋ)

Нисмо ми ни СРПи, ни СРПови, него СРБи. Зашто онда да наш језик ** називамо СРПски, наше цркве, државе и све друго што је наше, називамо СРПско? Зар није ружно рећи СРПска православна црква?. Није то црква српова, српа, него православних СРБа. Како неком ко не познаје правило о једначењу по звучности објаснити да је Republic of Srpska - Република коју су створили Срби, а не српи или српови?. Низ је разлога да изведене речи од речи СРБ имају у свом корену СРБ, а не СРП. Погледајмо пример са изведеним речима од речи ГРБ. Придев од њега је грБски, а не грПски. Зашто ту није примењено правило о једначењу по звучности? Поготово што ГРБ није властита именица. Друго правило каже да када је властита именица корен изведене речи, онда се она задржава у оригиналном облику, тј. не мења се, у изведеној речи, као што су Србкиња, Србство, србски изведене речи од имена (властите именице) СРБ.

*Објављено на <http://www.scribd.com/sladja034/d/52521766-%D0%A1%D1%80%D0%B1%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D1%98%D0%B5%D0%B7%D0%B8%D0%BA-Srbski-jezik>

са штампарском грешком : Поготово што је ГРБ властита именица. **Тачно је** (као што је овде исправљено): **Поготово што ГРБ није властита именица :**

* *Да се **име** нашег језика пише „Србски језик”, а не „српски језик” као што се пише „свињски језик”.

Љубомир Т. Грујић